

SAMENVATTING

Rob Bregman

Het oktobernummer van Succulenta begint met een verslag door Ben Wijffelaars van de open dag (4 juni j.l.) in de kwekerij van de firma Ubink in Kudelstaart (bij Aalsmeer). Dit begint steeds meer een jaarlijks ontmoetingspunt van liefhebbers te worden, niet alleen uit ons land maar ook steeds meer uit ons omringende landen.

In de serie over de oude Verkade-albums uit de jaren '30 behandelt Theo Heijnsdijk deze keer het wolfsklauwdikblad (*Crassula muscosa*, ook bekend onder de ongeldige naam *Crassula lycopodioides*). Deze soort werd in al 1760 voor het eerst beschreven door Linnaeus. In 1786 kwam Lamarck met *Crassula lycopodioides* maar dat bleek dezelfde plant te zijn als *C. muscosa* en daarom is *C. muscosa* nu de juiste naam. De kleine blaadjes staan dicht dakpansgewijs op elkaar en tegen de stengel aan gedrukt zodat de takjes op schoenveters lijken, vandaar ook de populaire naam 'schoenveterplant'. De bloemen zijn zeer klein (ca. 2 mm in doorsnede) en onopvallend van kleur; ze worden waarschijnlijk bestoven door vliegen. Er zijn 3 ondersoorten bekend, nl. ssp. *parvula*, ssp. *obtusifolia* en ssp. *polpodacea*. Bijna alle planten in cultuur zijn cultivars met namen als 'variegata', 'monstruosa', 'cristata', 'acuminata' en 'purpusii'. Er bestaan verscheidene cytotypen, d.w.z. planten met een verschillend aantal chromosomen in de celkern. Het basale (diploide) aantal is 16 maar er zijn ook planten met 32, 48, 64, 96 en zelfs 112 chromosomen bekend.

Bertus Spee bespreekt in zijn rubriek 'Voor het voetlicht' weer een aantal interessante planten, deze keer *Adenium obesum*, *Aloe mitriformis* en *Aeonium arboreum variegatum*.

Een andere terugkerende rubriek is 'af en toe een scheutje water', waarin Wolter ten Hoeve verslag doet van stortbuien die hem overvielen tijdens zijn zoektochten naar cactussen in Mexico.

Jannes Uldersma, een liefhebber uit Groningen, wordt in het zonnetje gezet door Peter van Dongen.

Ruud Tropper behandelt de kweek van *Schlumbergera opuntioides*, een cactus met gelede stengels als een schijfcactus (opuntia) die groeit op bomen en rotsen in het Atlantisch regenwoud van Brazilië. De bloemknoppen verlangen koelte en schaduw om tot bloemen uit te groeien. De planten zijn niet moeilijk te kweken; elk substraat voldoet, als het maar luchtig is. De wintertemperatuur moet ongeveer 6 °C zijn.

Aiko Talens schrijft over *Conophytum burgeri*, een 'levend steentje' uit Zuid Afrika, behorend tot de 'mesems' (familie Mesembrianthemaceae). Bij deze plant vallen de verdroogde oude bladparen niet af maar blijven het jonge

bladpaar omgeven, waardoor dit beschermd worden tegen diervraat en koude. Mede daardoor kan de plant temperaturen van min 7°C verdragen. Tijdens zijn vakantie op het Canarische eiland Lanzarote bezocht Theo Heijnsdijk de cactustuin 'Jardin de Cactus'. Deze tuin is in 1990 gesticht en ingericht naar een ontwerp van Cesar Manrique, een artiest (o.a. schilder) die op Lanzarote woonde.

Echinocereus-liefhebber Henk Ruinaard beschrijft zijn ervaringen met bims als substraat voor zijn planten. Bims is een vulkanisch materiaal en bestaat uit deeltjes van verschillende grootte. Henk zeefde de bims in 3 fracties: kleiner dan 1,5 mm, 1,5-5 mm en groter dan 5 mm. De planten groeiden het beste in bims met korrelgrootte 1,5-5 mm. Vergeleken met ongezeefde bims droogt dit sneller op zodat er minder wortelrot voorkomt, loopt gietwater sneller door en zijn de planten makkelijker te verpotten.

Tot slot vat Wolter ten Hoeve de inhoud samen van andere tijdschriften over succulente planten.

R.Bregman@contact.uva.nl